

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

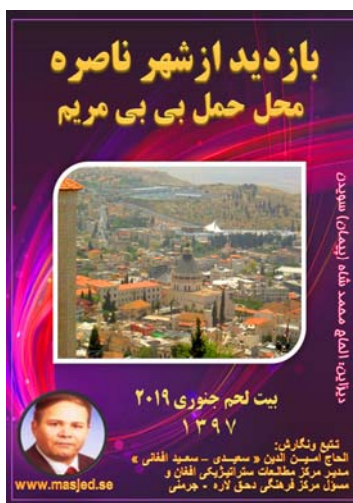
afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی-سعیدافغانی
۱۳ مارچ ۲۰۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

۱

ماه جنوری سال ۲۰۱۹ م. طی یک سفر به بیت المقدس فلسطین از شهر ناصره و اماکن مقدس ادیان ابرهیمی نیز بازدید نمودم. شهر وولایت ناصره یکی از سرسبز ترین و زیباترین شهرها و در شمال فلسطین در حدود ۶۶ میل از بیت المقدس فاصله قرار دارد. این شهر محل حمل بی بی مریم مادر حضرت عیسی (ع) و از شهرهای مقدسی و به اصطلاح زیارتگاه برای پیروان مذهب مسیحی به شمار می رود. اهمیت این شهر کمتر از بیت المقدس برای مسیحیان نمی باشد. کلیسا های متعدد و مشهوری در این شهر توسط مسیحیان اعمار گردیده که از جمله می توان از کلیسای البشاره و البلاطه نام برد. هکذا در این شهر چشمه مریم باکره که به اصطلاح آب شفاف و برای بسیاری از امراض مداوا می باشد، وجود دارد.

در این شهر مسیحی پیروان هر سه دین ابراهیمی (مسیحیان ، مسلمانان ، یهودان جدید التقرر (سالهای ۱۹۴۸م) با هم یک جای زندگی می نمایند ولی اکثریت باشندگان این شهر را مسلمانان تشکیل می دهند .طوری که متذکر شدیم در این شهر مسلمانان دارای نفوس بیشتر ولی ملکیت عقاری شان کمتر ، در حالی که تعداد یهودان جدید التقرر کمتر ولی دارای عقاری وسیعی هستند ، تعداد یهودان مطابق احصائیه سال ۲۰۰۸ میلادی به ۷۵ هزار تن می رسد . می گویند همین حالا یهودان به فروش ملکیت های خویش در این شهر آغاز نموده اند و می خواهند خود را از زندگی عزل و محاصره نظامی نجات دهند .

از جمله نفوس شهر ناصره ۶۵ در صد آنان را مسلمانان تشکیل می دهد ، ورهبریت اداری این ولایت را مسلمانان در انتخابات پارلمانی به آسانی به دست آوردند .

در شهر ناصره مسلمانان با مسیحیان در طول تاریخ روابط بی نهایت دوستانه داشته اند که این روابط تا به امروز به همان قوت ودوستی آن پا بر جا است .

آذان الله اکبر در کلیسای شهر ناصره :

طوری که در فوق هم یاد آور شدیم روابط عنعنه ئی دوستی در بین مسلمانان و مسیحیان با چنان قوت در شهر ناصره انکشاف نموده ، که روابط دوستی پیروان هر دو دین ابراهیمی به همکاری های تعاونی ودوستی دینی بین کلیسا ومساجد هم انجامیده است . از جمله زمانی که حکومت اسرائیل تصمیم گرفته بود که صدای آذان الله اکبر را در بیت المقدس ممنوع اعلام بدارد کلیسای مسیحی در شهر ناصره ، به رسم دوستی از همه کلیسا های شهر ناصره به جای صدای ناقوس، صدای آذان الله اکبر را

در پنج وقت سر دادند ، ویکجا با مسلمانان در اعتراضات ومظاهرات خیابانی به ضد ممنوعیت آذان در بیت المقدس همبستگی خویش را با مسلمانان اعلان داشتند . دراثنای این تضامن و همکاری وتظاهرات مشترک مسلمانان و مسیحیان در یکی از شعار ها که توسط جوانان مسیحی حمل می شد ، نوشته شده بود : «**اشغالگران، نمی توانند آذان بلال را خاموش کنند**».

برخی از محققان مسیحی بدین باور اند که حتی حضرت مریم علیها السلام در شهر ناصره متولد شده است . بشارت تولد حضرت عیسی مسیح علیه السلام در این شهر به او داده شده است . آن حضرت در این شهر پرورش یافت و قسمت اعظم عمر خود را در آن گذراند . تخلص «ناصری» را حضرت عیسی وشاگردانش بنا بر موجودیت وزندگی مدت طولانی آنحضرت رادر این شهر به دست آورده است .

شهر ناصره در سال ۶۳۴ میلادی توسط مسلمانان ، تحت لوای سردار شرحبیل بن حسنه فاتح شمال فلسطین ، فتح گردیده است .

این شهرک زیبا از آن زمان مورد مناقشه اروپائی ها و مسلمانان گشت تا این که در سال ۱۵۱۷ م - ۹۲۳ هجری شمسی، جزو قلمرو امپراتوری عثمانی واقع گردید.

در این شهر در جنب کلیسای شهیر، مساجد زیبا و مشهوری هم وجود دارد. درین شهر اولین مسجد در اوایل قرن ۱۹م ساخته شد. آثار دینی و مقبره های شهداء، هم در این موجود بوده و این شهر در ۶/۰۷/۱۹۴۸ م. به اشغال حاکمیت اسرائیل درآمد.

مردم این محل مهمان دوست، خوش برخورد و مصروف برزگری و صنعت کار و تجارت اند. بی بی مریم اصلاً از شهر ناصره جلیلی بود و در همین شهر متولد شده است، نام بی بی مریم در قرآن عظیم الشان ۳۴ بار ذکر یافته و سوره ای از قرآن عظیم الشان به نام بی بی مریم می باشد.

همچنان نام بی بی مریم در انجیل تذکر رفته. در اسلام بی بی مریم دختر عمران و در روایت انجیل از نسل هارون از قوم لاوی معرفی شده ولی به روایت مسیحیان سلسله نسب بی بی مریم به داوود علیه السلام می رسد. پیش از تولد مریم، مادرش نذر کرده بود که طفلش را برای خدمت به بیت المقدس وقف خواهد کرد، بناءً بعد از تولد طفل نوزاد را بادر نظر داشت این که دختر بود در پارچه ای پیچانده و به مسجد آورد و به بزرگان بنی اسرائیل گفت: این کودک نذر مسجد است.

قرآن عظیم الشان و داستان بی بی مریم:

چون مادر بی بی مریم از خانواده ای بزرگ و محترم بود، برای سرپرستی این نوزاد، نزاعی بین سرپرستان و مسئولین بیت المقدس صورت گرفت: قرآن عظیم الشان در مورد می فرماید: « ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُفُونَ أَفْلامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ » (اینها از خبرهای غیبی است که ما به تو وحی می کنیم، حال آن که تو نزد آنان نبودی، آنگاه که قلم های خود را (برای قرعه کشی) می افکندند تا (به وسیله قرعه معلوم شود که کدام یک) کفالت مریم را بر عهده بگیرد.

بناءً کاهنان و علمای بنی اسرائیل برای کفالت و سرپرستی مریم با هم نزاع و اختلاف برداشتند، در نهایت فیصله به انداختن قرعه در این بابت کردند، بعد از قرعه کشی قلم های خود را به آب انداختند، همه قلم ها به زیر آب فرورفت به جز از قلم زکریا (ع) که روی آب ماند، بناءً زکریا کفالت مریم را به دوش گرفت.

قابل تذکر است که مطابق منابع اسلامی زکریا در ضمن شوهر خاله بی بی مریم نیز می باشد، زکریا (ع) (در بلند ترین نقطه از این کلیسا اتاقی را برای مریم بنا کرد، و روزانه چند بار توسط زینه به این اطاق بالا می رفت و وسایل معیشت و زندگی مریم را مهیا می ساخت.

قرآن عظیم الشان درباره سرپرستی بی بی مریم (آیت ۳۷ سوره آل عمران) می فرماید: « فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَ أَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَ كَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ » (پس پروردگارش او را به پذیرشی نیکو پذیرفت و به رویشی نیکو رویاند و سرپرستی او را به زکریا سپرد. هرگاه زکریا در محراب عبادت بر مریم وارد می شد، خوراکی (شگفت آوری) نزد او می یافت. می پرسید: ای مریم این (غذا و خوراک تو) از کجاست؟! مریم در جواب می گفت: آن از نزد خداست. همانا خداوند به هر کس که بخواهد بی شمار روزی می دهد.) در آن جا بود که زکریا (ع) (با دیدن کرامت و شخصیت مریم) به پیشگاه پروردگارش دست به دعا برداشت و گفت: « هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ »

سَمِيعُ الدُّعَاءِ» پروردگارا! مرا [هم] از سوی خود فرزندی پاک و دل پسند عطا کن! بی تردید تو شنوای دعائی. (آیت ۳۸ سوره آل عمران)

چگونگی حامله شدن بی بی مریم در اناجیل:

مطابق روایت اناجیل بی بی مریم، در عقد شخصی به نام یوسف بود، اما قبل از آمیزش با همسر خود، او از «روح القدس» حامله شد و تا زمان تولد حضرت عیسی (علیه السلام) با وی هم بستر نشد. از عبارت فوق چنین فهمیده می شود که بی بی مریم، پس از تولد حضرت عیسی (علیه السلام) به نکاح یوسف در آمد، بنابراین «باکره بودن» حضرت مریم، تنها تا زمان تولد حضرت عیسی (علیه السلام) است.

همچنان کتب اناجیل در روایات مختلفی نگاشته است که حضرت عیسی علیه السلام دارای خواهران و برادران نیز می باشد.

یک گروه از مسیحیان یعنی پروتستان ها که کتاب مقدس را بر سنت کلیسائی مقدم می دارند، معتقد به دوشیزگی حضرت مریم (علیه السلام) تا زمان تولد حضرت عیسی هستند و وجود چهار پسر و چندین دختر را برای حضرت مریم ذکر کرده اند.

اما کاتولیک ها و ارتدکس ها گروه های دیگر از مسیحیان، حضرت مریم (علیها السلام) را تا پایان عمر باکره می دانند و به استناد سنت کلیسائی که از پدران باقی مانده است، متون کتاب مقدس را تأویل می کنند. از نظر آنها، منظور عبارت هائی که یعقوب و یهوذا را برادران عیسی (ع) معرفی می کنند، برادران دینی است، و منظور از فرزندان مریم نیز، فرزندان کاکا و یا فرزندان خاله اوست.

روایت قرآنی در مورد بی بی مریم:

مریم تنها زنی که نامش به صراحت در قرآن عظیم الشان ۳۴ بار ذکر شده، و در جنب آن احترامی که حضرت بی بی مریم در دین مقدس اسلام دارد، سوره نهم قرآن عظیم الشان به نام او و سوره سوم قرآن نیز به نام «آل عمران» که خانواده آنحضرت هستند، نام گذاری شده است.

قرآن مجید عظیم الشان خصوصیات بی نهایت عالی را برای حضرت مریم (علیها السلام) ذکر می کند: او دختر پیامبری به نام «عمران» است و تحت تکفل حضرت «زکریا» بزرگ شده است و مادرش بنا بر نذری که داشت او را «محرر» ساخت. محرر کسی است که از تحت تسلط پدر و مادر رها شود تا تمامی اوقات خود را در عبادت خدا سپری کند، ملازم معبد باشد و جز برای امور ضروری خارج نشود.

قرآن عظیم الشان، بی بی مریم را به صفات خاصی توصیف و تعریف نموده است:

و آن گاه که فرشتگان گفتند: ای مریم! همانا خداوند تو را برگزید و پاکیزه گردانید و بر زنان جهان برتری بخشید. ای مریم! فرمان بردار پروردگارت باش و همراه نمازگزاران سجده و رکوع کن.

چنان که ملاحظه می شود، قرآن عظیم الشان او را زنی برگزیده و پاک و ممتاز معرفی می کند و در پی این پاکی و عصمت است که فرشته خدا بر او نازل می شود، تا به او فرزندی پاک سیرت بخشد: روح الهی در او دمیده می شود و از خداوند معجزات بسیار می بیند. در نهایت پروردگار با عظمت ما بی بی مریم را الگویی برای همه کسانی که ایمان آورده اند معرفی می کند.

حضرت مریم از جمله زنان بهشتی است:

حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم مبین این فهم است که بی بی مریم یکجا با بی بی خدیجه ، بی بی فاطمه و آسیه اهل بهشت هستند.

در مسند احمد، مشکل الآثار: طحاوی و مستدرک حاکم از ابن عباس روایت شده که رسول الله صلی الله علیه وسلم روی زمین چهار خط را ترسیم نمود، سپس فرمودند: آیا می‌دانید اینها چه هستند؟ اصحاب فرمودند: خدا و رسولش بهتر می‌دانند. فرمود: بهترین زنان اهل بهشت خدیجه دختر خویلد، فاطمه دختر محمد، مریم دختر عمران و آسیه دختر مزاحم همسر فرعون هستند.

در صحیح بخاری از حضرت علی بن ابی طالب روایت شده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «**خیر نسانها مریم و خیر نسانها خدیجه**» (بهترین زنان بهشت مریم و بهترین زنان بهشت خدیجه هستند.) (بخاری: مناقب الانصار ، تزویج النبی خدیجه و فضلها - فتح الباری (۱۳۳/۷)).

بی بی مریم اولین سردار بانوان بهشت است و به طور اطلاق برترین زنان است. طبرانی با سند صحیح مطابق با شرایط امام مسلم از حضرت جابر رضی الله عنه نقل می‌کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «**سيدات نساء الجنة بعد مریم ابنة عمران: فاطمه، و خدیجه و آسیه امرأة فرعون.**» (سردار بانوان بهشت بعد از مریم دختر عمران، فاطمه، خدیجه و آسیه همسر فرعون هستند.) سلسله الاحادیث الصحیحه: (۱۴۲۴).

و این که مریم دختر عمران به طور کلی بهترین زنان هستند به نص قرآن ثابت است:

«**وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ**»

(آل عمران: ۴۲) (تو حضور نداشتی) هنگامی که فرشتگان گفتند: ای مریم! خدا تو را برگزیده و پاکیزه داشته است، و تو را بر همه زنان جهان برتری داده است).

چرا چنین نباشد حال آن که خداوند واضح و روشن بیان داشته که او را پذیرفته است:

«**فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا**» (سوره آل عمران: ۳۷)

(خداوند، او (یعنی مریم) را به طرز نیکویی پذیرفت، و به طرز شایسته‌ای (نهال وجود) او را رویانید (و پرورشش داد)، و زکریا (شوهر خاله او) را سرپرست او کرد).

بلی، این چهار بانو نمونه و الگوی کاملی برای بانوان نیکو و شایسته هستند.

خداوند مریم دختر عمران را چنین توصیف نموده است: «**وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْفَائِتِنِ**» (سوره التحريم: ۱۲) (همچنین خداوند (از جمله زنان مؤمنه) مریم دختر عمران را مثل زده است که دامن به گناه نیالود و خود را پاک نگاه داشت، و ما از روح متعلق به خود در آن دمیدیم، و او سخنان پروردگارش و کتابهایش را تصدیق کرد، و از زمره مطیعان و فرمانبرداران خدا بود).

غذای «کاشر» در رستوانت های فلسطینی:

در حین بازدید در سفر تاریخی ما از شهر زیبای «ناصره» جنوری ۲۰۱۹م غرض صرف غذا به رستوانت مشهوری به نام بحر الابيض المتوسط که از رستورانتهای خوب در محل توریستی لب بحر است رفتیم. مدیر این رستورانتهای الحاج ابو جواد میرشم شخص مؤدب و شخصیت با وقاری بود. او در پذیرایی از مهمانان روش خاصی داشت و با تمام مراجعان برخورد صمیمی به عمل می‌آورد. از این که ما مهمانان خارجی بودیم، و مهماندار ما از اهل ناصره بود،

بناءً با اعزاز و قدر دانی از ما پذیرائی به عمل آورد. میز مناسب که بتوانیم از زیبایی بحر مستفید شویم برای ما آماده ساخت و گارسون را برای سرویس غذا برای ما اختصاص داد.

بعد از صرف غذا با محترم ابوجواد مالک این رستوران هم صحبت شدیم و از وی در مورد این که مراجعان عمده این رستوران را کیها تشکیل می دهد، پرسیدیم. ایشان در جواب گفتند که مراجعان رستوران ما را همه باشندگان این محل از جمله یهودان، مسلمانان، و مسیحیان تشکیل می دهد و از غذای های پخته شده در این رستوران اساساً مشکل وجود ندارد. در رستوران ما همه غذا های حلال طبخ می شود و از این غذا ها یهودان، مسلمانان و مسیحیان به طور نورمال استفاده می نمایند.

زمانی که مراجعان یهودی داخل رستوران می شوند از غذای حلال می پرسند و در ضمن می گویند ما غذای «کاشر» می خواهیم.

قبل از همه باید گفت که مصرف و تناول غذا از گوشت خوک در رستوران ها و هتل های بیت المقدس تل ابیب و سایر ولایت کمتر به چشم می

خورد، یهودان اصلاً خوردن گوشت خوک را مانند مسلمانان حرام می دانند. مسیحیان در تناول غذایی تقریباً تحت تأثیر مسلمانان و یهودان قرار گرفته اند.

دین یهودیت برای پیروان خویش در همه عرصه های زندگی مانند دین مقدس اسلام هدایت و رهنمود های و فرماین خاصی را وضع و مقرر نموده و آن را به نام قوانین و احکام **هلاخا** یا شریعت یهودی مسمی نموده است.

هلاخا عبارت از همان احکام و نظرات فقهی عالمان یهود است که به زعم شان با استناد به نص تورات و براساس اجتهاد و استنباط شخصی ایشان بیان شده اند.

یهودیان به مجموعه قوانین مذهبی در باره خوراکی ها و نحوه آماده کردن غذا را به اصطلاح شریعتی شان «کشروت» تعبیر نموده اند.

کشروت در لغت به معنی شایستگی و مطابقت با آداب مذهبی است و کلمه «کاشر» به معنای آماده یا مناسب بودن برای استفاده متناسب با آداب مذهبی است. در ضمن، هر وسیله ای که موافق با آداب مذهبی ساخته شود یا حتی هر انسانی که شایسته و مطابق قوانین مذهبی عمل نماید، «وسیله یا انسان کاشر» مسمی می شود.

کلمه مخالف «کاشر» در بخش خوردنی ها عبارت از «**طارف**» است.

قوانین کشروت به طور کلی شامل سه موضوع اساسی ذیل می شود:

- نوع مواد غذایی،

- تهیه مواد غذایی،

و نحوه مصرف مواد غذایی.

ادامه دارد